

“ ఆదిత్యము ” - విశ్వ విజ్ఞాన సర్వస్వము

॥ విఘ్నేశ్వరీ ధ్యేనమ్ ॥

ఘ్ణాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
పునస్సవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

॥ శ్రీనివాస ధ్యేనమ్ ॥

నమస్తుభ్యం మహాదేవ నారాయణ కృపానిధే ।
పాలా తఃం ఫణిశైలేశ భక్తబంధో దయనిధే ॥

॥ మహాభారత శ్రవణ ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనోష్ఠ పుట నిస్సృతమప్రమేయం । పుణ్యం పవిత్రమథ పాపహరం శివం చ ।
యో భారతం సమధిగచ్ఛతి వాచ్యమానం । కిం తస్య పుష్కరజలైరభిషేచనేన ॥

॥ అథ సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే విరాజమానస్య, దేవదేవోత్తమస్య, జగద్గుణాధ్యక్షమవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి
బ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః అనుగ్రహప్రసాదేన సర్వేషాం భక్తజనానాం ఆధివ్యాధి నివృత్తి
ద్వారా, ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషూచికా క్రిమిజనిత సమస్త దుష్టభావ నివారణార్థం, సర్వారిష్ట
నివృత్తిద్వారా, సకలశ్రేయో2భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థ కామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ పురుషార్థ ఫల సిద్ధ్యర్థం,
వాఙ్మనఃకాయ, ప్రవర్తితానేక జన్మాఘ నిబర్హణార్థం, సమస్త పాపక్షయార్థం చ, శ్రీమన్మహాభారతే
ఆదిపర్వణి యథాశక్తి ద్వితీయాధ్యాయాంతర్గత శ్లోకపారాయణం ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే ॥

॥ వ్యోమ ధ్యేనమ్ ॥

వ్యోమం వశిష్టనప్తారం శక్తేః పౌత్రమకల్మషమ్ ।
పరిశరత్కృణం వందే శుకతాతం తపోనిధిమ్ ॥

వ్యోపాయ విఘ్నరూపాయ వ్యోమరూపాయ విష్ణవే ।
నమో వై బ్రహ్మనిధయే, వౌషిష్టాయ నమోనమః ॥

అచతుర్వదనో బ్రహ్మే ద్విబాహురపరో శాలః ।
అఫాలలోచనశ్శంఖుః భగవన్ బాదరీయణః ॥

- తాపత్యమథ వాసిష్ఠమౌర్యం చాఖ్యానముత్తమమ్ ।
 భ్రాతృభిః సహితః సర్వైః పశ్చాలానభితో యయౌ ॥ ॥ 02 - 113 ॥
- పాశ్చాలనగరే చాపి లక్ష్మ్యం భిత్త్వా ధనంజయః ।
 ద్రౌపదీం లబ్ధవానత్ర మధ్యే సర్వమహీక్షితామ్ ॥ ॥ 02 - 114 ॥
- భీమసేనార్జునౌ యత్ర సంరబ్ధాన్ పృథివీపతీన్ ।
 శల్యకర్ణౌ చ తరసా జితవన్తా మహామృధే ॥ ॥ 02 - 115 ॥
- దృష్ట్వా తయోశ్చ తద్వీర్యమప్రమేయమమానుషమ్ ।
 శక్రమానౌ పాణ్డవాన్స్తాన్ రామకృష్ణౌ మహామతీ ॥ ॥ 02 - 116 ॥
- జగ్ముతుస్తైః సమాగన్తుం శాలాం భార్గవవేశ్మని ।
 పశ్చానామేకపత్నీత్వే విమర్శో ద్రుపదస్య చ ॥ ॥ 02 - 117 ॥
- పశ్చేన్ద్రాణాముపాఖ్యానమత్రైవాద్భుతముచ్యతే ।
 ద్రౌపద్యా దేవవిహితో వివాహశ్చాప్యమానుషః ॥ ॥ 02 - 118 ॥
- క్షత్తుశ్చ ధృతరాష్ట్రేణ ప్రేషణం పాణ్డవాన్ ప్రతి ।
 విదురస్య చ సన్మాప్తిర్లభనం కేశవస్య చ ॥ ॥ 02 - 119 ॥
- ఖాణ్డవప్రస్థవాసశ్చ తథా రాజ్యార్థశాసనమ్ ।
 నారదస్యాజ్జయా చైవ ద్రౌపద్యాః సమయక్రియా ॥ ॥ 02 - 120 ॥

“ పాపక్షయక ” - మహాభారతంలోని క్లిష్టమైన శ్లోకాలకు విశ్లేషణ

యక్ష ఉవాచ

కా దిక్ కిముదకం ప్రోక్తం కిమన్నం కిం చ వై విషమ్ ।
 శ్రాద్ధస్య కాలమాఖ్యా హి తతః పిబ హరస్వ చ ॥

యుధిష్ఠిర ఉవాచ

సంతో దిగ్ జలమాకాశం గౌరన్నం ప్రార్థనా విషమ్ ।
 శ్రాద్ధస్య బ్రాహ్మణః కాలః కథం వా యక్ష మన్యసే ॥

:: “ గోవింద నామ సంకీర్తనమ్ ” ::

॥ అథ క్షమా ప్రార్థనా ॥

యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ |
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోస్తుతే ॥

॥ అథ లోకక్షేమ ప్రార్థనా ॥

సర్వేభవన్తు సుఖినః సర్వేసంతు నిరామయాః |
సర్వేభద్రాణి పశ్యంతు మాకశ్చిత్ దుఃఖభాగ్భవేత్ ॥

॥ అథ భగవత్సమర్పణమ్ ॥

కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్స్వభావాత్ |
కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

॥ అథ మంగళమ్ ॥

శ్రియః కాంతాయ కణ్కాణనిధయే నిధయేర్థినామ్ |
శ్రీవేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥
